

Golub-Dobrzyń ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Golub-Dobrzyń – miasto liczące około 13 tys. mieszkańców, położone nad Drwęcą. Powstało na skutek połączenia w 1950 roku dwóch miast Golubia i Dobrzynia. Prawa miejskie Golub otrzymał w 1331 roku z rąk Krzyżaków a Dobrzyń w 1789 roku. W czasie wojen krzyżackich miasto wielokrotnie było oblegane oraz zmieniano właścicieli. W okresie krzyżackim w Golubiu znajdowała się siedziba komturstwa golubskiego. Od 1466 roku miasto należało do króla polskiego, który rządził za pośrednictwem starosty. W latach 1611 – 1625 starostwo znajdowało się w rękach królowny Anny Wazówny, przeżywając w tym czasie największy rozwój gospodarczy. Za rządów królowny założono obok zamku pierwszą w Polsce plantację tytoniu. W następnych latach starostami były: królowa Konstancja, królowy Anna i Katarzyna oraz królowa Cecylia Renata. O okresie tym zwykło się mówić jako o rządach babskich. Stopniowy upadek znaczenia miasta rozpoczął się od połowy XVII wieku. Po II rozbiorze kraju miasto znalazło się w zaborze pruskim. Na krótko w latach 1807 – 1815 należało do Księstwa Warszawskiego. W 1951 roku oba miasta Golub i Dobrzyń połączono w jeden organizm miejski.

Zwiedzanie miasta rozpoczynamy ze wzgórza zamkowego, na którym wznosi się zamek zbudowany przez Krzyżaków w latach 1296 – 1310 z przeznaczeniem na siedzibę komtura. Wielokrotnie zdobywany i niszczone. Za rządów starościny królowny Anny Wazówny, siostry króla Zygmunta III Wazy zamek zmienił wygląd z gotyckiej warowni na renesansową rezydencję pałacową zwieczoną attyką. W 1807 roku pełnił funkcję lazaretu wojsk francuskich a w 1833 roku Prusacy przeznaczili go na więzienie. W 1842 oraz 1867 roku huragan strącił attyki, które spadając m.in. zniszczyły sklepienia zamku. W okresie międzywojennym podjęto prace naprawy dachów oraz rozebrano zrujnowane ściany zamku północną oraz zachodnią. W latach 1947 – 1953 przystąpiono do odbudowy zamku. Odbudowany zamek został siedzibą miejscowego oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego. Zamek to również miejsce wielu międzynarodowych i krajowych imprez tj. Wielkie Międzynarodowe Turnieje Rycerskie, Ogólnopolskie Konkursy Krasomówcze oraz Wielkie Bale Sylwestrowe. Na przedzamczu wyeksponowane zostały armaty – rekwizyty z historycznego filmu „Potop” w reżyserii Jerzego Hoffmana m.in. słynna kolubryna wysadzona przez Kmicica pod Człstochową, pod którą można podejść. Schodzimy po schodach do ul. PTTK, którą idziemy w dół. Skręcamy w prawo w ul. Zamkową, którą przecinamy ul. Gen. J. Hallera. Równoległe do tej ostatniej ulicy przebiega linia średniowiecznych murów obronnych z przełomu XIV i XV wieku, opasujących dawne miasto Golub. Ul. Zamkową dochodzimy do rynku. W północno – zachodnim narożniku rynku znajduje się drewniany dom z podcieniem zwany „Pod Kapturem” z XVIII wieku. Opuszczamy rynek idąc ul. Kościelną, przy której wznosi się wspaniała bryła gotyckiej wieży św. Katarzyny z 1 połowy XIV wieku. Kościół był kilkakrotnie niszczone przez pożary w 1414 roku, w końcu XVI wieku oraz w 1689 roku. Wewnątrz znajdziemy fragmenty późnogotyckiej polichromii z początku XVI wieku, fragmenty renesansowego nagrobka wojewody pomorskiego Krzysztofa Kostki. Na wieży wisi gotycki dzwon z XV wieku.